

Felelősségünk az ukrán válság idején - az MVSZ Elnökségének nyilatkozata

-
-

Február 22-én Budapesten ülésezett a Magyarok Világszövetségének Elnöksége, amely szakértők bevonásával több órás vitát folytatott az Ukrajnában kialakult válságról, és a magyar nemzet ezzel kapcsolatos felelősségéről, majd nyilatkozatot fogadott el, amelyet alább közzéteszünk.

Felelősségünk az ukrán válság idején

A Magyarok Világszövetsége mélységes aggodalommal követi a drámai ukrajnai fejleményeket. A fiatal ország sérülékeny demokráciája hónapok óta elhúzódó válsággal küzd, amely szinte megfélékezhetetlen erőszakba torkollott.

Az Ukrajnában egymással szemben álló erők viaskodását immár több mint száz ember kiontott vére pecsételi, és az erőszak esetleges további fokozódása diktatúrába torkolló nemzeti tragédiával, vagy akár az ország szétesésével fenyeget.

Az egymással kibékíthetetlennek tűnő értékrendeket valló csoportok, nép- és nemzetrészek, akár öt részre is szakítanak Ukrajnát, ha önrendelkezési szándékuk szabadon érvényesülhetne.

Azzal a felhívással fordulunk az Ukrajnában szemben álló felekhez, hogy vessenek véget az erőszaknak, és találják meg a vérontás nélküli politikai megoldáshoz vezető kompromisszum útját.

Ugyanakkor, fel kell készülnünk arra az eshetőségre is, ha a felek megbékélése lehetetlenné válik. A Szovjetunió romjain létrejött független Ukrajnának számos olyan területe van, amelyet korábban a cári Oroszország, majd a XX. század során az orosz irányítású Szovjetunió kebelezett be, és az ukrán államhoz történt csatolásuk nem történelmi folyamatok eredménye, hanem katonapolitikai és földrajzi adottságok következménye, mint a Krím-félsziget, Besszarábia, Galícia vagy Kárpátalja. Ez utóbbival, Kárpátaljával és az ott élő népekkel, nemzeti közösségekkel szemben a magyar nemzet különleges felelősséggel tartozik elsősorban azért, mert ez a terület az első világháborút megelőzően több mint ezer évig, folyamatosan a magyar állam, a Szent Korona országának szerves része volt.

A XX. században Kárpátalja sorsa rendkívül hányatott volt. 1920-ban, a trianoni béke folytán az akkor életre hívott Csehszlovákiához csatolták. 1938-ban az első bécsi döntés értelmében a zömében magyarok lakta nyugati része visszakerült Magyarországhoz. A maradékot az 1939-ben a függetlenné váló, Tiso vezette Szlovákia magának vindikálja, ám ez terület még ugyanabban az évben visszatér Magyarországhoz. 1944-ben szovjet csapatok szállták meg, a párizsi béke 1947-ben a Szovjetunióknak juttatja, majd annak szétesése után Ukrajna részévé vált... Igazi senki földjeként dobálták.

Eközben 1991-ben, még a Szovjetunió feloszlása előtt Kárpátalja népszavazást tartott saját sorsáról, amelyen elsöprő többséggel egy különleges jogállású, autonóm státust követelt magának. A Beregszászi járás lakossága pedig Magyar Autonóm Körzet létrehozása mellett tette le a voksát ugyancsak döntő többséggel. A szovjet és később az ukrán hatóságok ugyan semmibe vették a népszavazás eredményét utólag közvélemény-kutatássá minősítve le azt, ám a kárpátaljaiaknak halvány elégtételt szolgáltatottak azzal, hogy a hivatalos időt átmenetileg elmozdították a moszkvaitól,

és nem a kijevihez, hanem a budapestihez igazították. De mindössze egy évig tartott ez az engedmény. Kijevi nyomásra aztán a kelet-európai időt tették hivatalossá.

Amikor a Szovjetunió megszűnt, és Kárpátalja – ahonnan az odatelepített oroszok zöme elmenekült – az újonnan létrejött ukrán állam részévé vált, Leonyid Kucsma elnök fogadta Kozma Imre atyát, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat elnökét, és a szervezet felbecsülhetetlen értékű segítségét megköszönve, őt kitüntette, majd *felkínálta a lehetőséget, hogy Kárpátalja újból Magyarországhoz tartozzon*. Az eset fájdalmas részlete, hogy az ukrán elnök ezen fogadásán jelen volt Magyarország akkori kormányának, az Antall-kormánynak külügyminisztere, Jeszenszky Géza is...

A magyar nemzet felelősséget érez Ukrajna szenvedő, nélkülöző népe iránt, és a lehetőségeihez mérten humanitárius segítséget nyújt a szenvedőknek, különösképpen a harcok áldozatai hozzátartozóinak és a sebesülteknek.

De felelőssége hangsúlyos mindazon ukrán állampolgárok iránt is, akik e véres konfliktusban az európai értékekért kockáztatták életüket, szabadságukat, annak az Európának az értékeiért, amelynek Beethoven *Örömdája* a himnusza.

A magyar nemzet ugyanakkor felelősséggel tartozik Kárpátalja többségi lakosságával, a ruszin néppel szemben is, amelynek lélekszámát ruszin kutatók 800.000 főre becsülik, és amelynek pusztán nemzeti létét is tagadja Ukrajna. A ruszin nép etnogenezise az elmúlt ezer évben zajlott le. Annak helyszíne a Kárpát-medence, a Szent Korona országa. Ezért érthető, hogy szláv anyanyelvük ellenére a ruszinok erősebben kötődnek a magyarsághoz, mint a környezetükben élő szláv népekhez, a szlovákokhoz, ukránokhoz.

Végül, de legfőképpen, a magyar nemzet felelős a Kárpátalján élő magyar nemzeti közösség iránt. Ezen felelőssége egyetemes, el nem hárítható és el nem évülő. E felelősség a fizikai védelemtől, a létbiztonság szavatolásán és a közösségi jogok védelmén át, e nemzeti közösség önkormányzati jogának elismeréséig terjed ki, hiszen a kárpátaljai magyar nemzeti közösség a magyar nemzet elidegeníthetetlen része.

Amennyiben Kárpátalja népei – ruszinok, ukránok, magyarok és mások – Ukrajna válsága közepette saját kezükbe kívánnák venni a sorsukat, és kinyilatkoztatnák azon óhajukat, hogy jövőjüket – miként a múltjuk is volt – a Szent Korona országában kívánják kibontakoztatni, akkor a magyar nemzet felelőssége erre pozitív választ adni, és befogadni őket.

Tekintettel Kárpátalja sajátos nemzeti összetételére és továbbra is fennálló geopolitikai adottságaira, ez a befogadás sajátos önkormányzati jogosultságokkal rendelkező, autonóm területtel valósítható meg.

A magyar nemzet által megteremtett Szent Korona országa újból bebizonyíthatja – miként tette azt 1124-től, a szászoknak adott szabadságlevéltől, az *Andreanum*-tól kezdve, amely tulajdonképpen Európa első nemzeti autonómia-statútuma –, hogy mindenkor a különböző etnikumú, nyelvű, vallású népek, népcsoportok otthona volt, mely messzemenően az ott élő emberek egyenlő méltóságára épített – Istennek tetsző módon.

Ezen a felelősségen a nemzet^[1] minden intézményének^[2] és közösségének^[3] osztoznia kell hivatása és feladata szerint úgy, ahogyan azt a [Magyarok Világkongresszusa által elfogadott nemzetfogalom](#) meghatározza.

Budapest, 2014. február 22.

A Magyarok Világszövetségének Elnöksége

A kiadmányt hitelesíti Patrubány Miklós István Ádám, a Magyarok Világszövetségének elnöke

^[1] **Nemzet** az az 1.1. szerinti *nép*, amely fejlődése során eljut önrendelkezési igényének megfogalmazásáig és kinyilatkoztatásáig.

² Az **állam** a *nemzet* által létrehozott jogi és politikai intézményrendszer, amely annak létérdekeit képviseli, és ezen létérdekeknek akár kényszerrel is érvényt szerez.

³ **Nemzeti közösségek** azok a magyar *néprészek*, amelyek nem természetes úton, hanem katonai vagy politikai erőszak hatására kerültek (ideiglenesen) más állam fennhatósága alá.

Korábbi közleményünk: [Kárpátalja többségi népe, a ruszinok](#)

MVSZ Sajtószolgálat

[8225/140223b](#)

^[1] **Nemzet** az az 1.1. szerinti *nép*, amely fejlődése során eljut önrendelkezési igényének megfogalmazásáig és kinyilatkoztatásáig.

^[2] Az **állam** a *nemzet* által létrehozott jogi és politikai intézményrendszer, amely annak létérdekeit képviseli, és ezen létérdekeknek akár kényszerrel is érvényt szerez.

^[3] **Nemzeti közösségek** azok a magyar *néprészek*, amelyek nem természetes úton, hanem katonai vagy politikai erőszak hatására kerültek (ideiglenesen) más állam fennhatósága alá.